

สถาบันการเงิน

สถาบันการเงินหลักที่ให้บริการด้านสินเชื่อที่เกี่ยวข้องกับการส่งออก มีดังนี้ คือ ธนาคารพาณิชย์ เป็นสถาบันการเงินที่ให้บริการด้านเงินฝาก และด้านสินเชื่อประเภทต่างๆ รวมถึงสินเชื่อเพื่อการส่งออก

ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย หรือ ธสน. ซึ่งเป็นสถาบันการเงินของรัฐที่อยู่ภายใต้การดูแลของกระทรวงการคลัง จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พุทธศักราช 2536 โดยมีนโยบายและวัตถุประสงค์ที่จะให้บริการทางการเงิน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของนักธุรกิจไทยในตลาดการค้าของโลก ทั้งบริการที่ส่งเสริมและสนับสนุนการส่งออกโดยตรง บริการที่รองรับการนำเข้าและการลงทุนในส่วนที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการส่งออกของประเทศ ตลอดจนการส่งเสริมการลงทุนในต่างประเทศอันจะส่งผลต่อการขยายฐานการค้าของประเทศไทย

นอกจากนี้ ยังมีสถาบันการเงินอื่นที่ให้บริการด้านสินเชื่อเพื่อการส่งออกเป็นบริการเสริม เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ลูกค้าของตนที่ประกอบธุรกิจส่งออกด้วย เช่น บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม เป็นต้น

ลักษณะของสินเชื่อเพื่อการส่งออก

สินเชื่อเพื่อการส่งออกสามารถจำแนกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1. สินเชื่อก่อนการส่งออก (Pre-Export Financing หรือ Pre-Shipment Financing)
2. สินเชื่อหลังการส่งออก (Post-Export Financing หรือ Post-Shipment Financing)

สินเชื่อก่อนการส่งออก เกิดขึ้นเนื่องจากผู้ประกอบการมีความจำเป็น หรือต้องการเงินทุนหมุนเวียนภายหลังจากที่ได้รับคำสั่งซื้อสินค้าจากผู้ซื้อแล้ว แต่ขาดเงินทุนในการที่จะนำไปซื้อวัตถุดิบ เพื่อนำมาใช้ในการผลิตสินค้าเพื่อการส่งออก หรือ เพื่อนำไปซื้อสินค้าสำเร็จรูปเพื่อการส่งออกต่อไปยังต่างประเทศ โดยผู้ส่งออกสามารถนำเอกสาร อันได้แก่ ใบรับจำหน่ายสินค้า/ใบประทวนสินค้า ซึ่งส่วนใหญ่ใช้กับสินค้าด้านการเกษตร เช่น ข้าว ข้าวโพด มันสำปะหลัง เป็นต้น หรือใบสั่งซื้อ (Purchase Order) หรือสัญญาซื้อขาย (Contract) หรือเลตเตอร์ออฟเครดิต (L/C) มาเป็นเอกสารประกอบการขอสินเชื่อดังกล่าว ซึ่งเรียกว่าสินเชื่อแพ็คเกจเครดิต ได้ทั้งจากธนาคารพาณิชย์หรือธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ในรูปแบบต่างๆ ดังนี้

1.1 สินเชื่อแพ็คเกจเครดิตแบบกู้จากธนาคารพาณิชย์ หรือสินเชื่อเพื่อเตรียมการส่งออกจากธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย เป็นสินเชื่อสำหรับผู้ส่งออกสินค้าทุกชนิด เช่น สินค้าเกษตร หรือสินค้าอุตสาหกรรม เป็นต้น โดยธนาคารและผู้ประกอบการจะเป็นผู้ร่วมกันกำหนดขนาดของวงเงินที่เหมาะสม และอายุสูงสุดของตัวเงินที่จะเบิกเงินกู้แต่ละครั้งไว้ตั้งแต่แรก อายุสูงสุดไม่เกิน 180 วัน ทั้งนี้ จำนวนเงินที่เบิกแต่ละครั้งเบิกได้ร้อยละ 80 ของมูลค่าใน L/C หรือร้อยละ 70 ของสัญญาซื้อขาย หรือ คำสั่งซื้อ หรือร้อยละ 60 ของมูลค่าตามใบรับจำหน่ายสินค้า หรือใบประทวนสินค้า อัตราส่วนอาจเปลี่ยนแปลงได้ ขึ้นอยู่กับการเจรจาและความเหมาะสม โดยอัตราดอกเบี้ยที่ธนาคารจะคิดจากผู้ประกอบการนั้น จะขึ้นไปตามสภาวะของตลาดการเงิน โดยสินเชื่อประเภทนี้ผู้ประกอบการสามารถขอได้ทั้งในรูปของสกุลเงินบาท และสกุลเงินต่างประเทศ กรณีสกุลเงินต่างประเทศแต่ละธนาคารจะเป็นผู้กำหนด

การขอใช้วงเงิน

หลังจากที่ธนาคาร ได้อนุมัติวงเงินและจัดทำสัญญาเรียบร้อยแล้ว เมื่อผู้ส่งออกได้รับ L/C หรือสัญญาซื้อขาย หรือ คำสั่งซื้อ ผู้ส่งออกสามารถนำเอกสารเหล่านี้มาใช้ประกอบการเบิกเงินกู้จากวงเงินดังกล่าว ในการเบิกเงินกู้แต่ละครั้ง ผู้ส่งออกจะต้องออกตั๋วสัญญาใช้เงิน (P/N) เป็นสกุลเงินบาท ให้ไว้กับธนาคารเป็น จำนวนตามอัตราส่วนของมูลค่าใน L/C หรือสัญญาซื้อขาย หรือคำสั่งซื้อ ระยะเวลาชำระหนี้สูงสุดตามตั๋วสัญญา ใช้เงินแต่ละฉบับจะเท่ากับ

วันหมดอายุของเลตเตอร์ออฟเครดิต หรือ L/C ในกรณีผู้ส่งออกขอสินเชื่อ โดยใช้เลตเตอร์ออฟเครดิต เป็นเอกสารประกอบการขอสินเชื่อ หรือเท่ากับ

วันสุดท้ายของการส่งมอบสินค้าบวก 10 วัน ในกรณีผู้ส่งออกขอสินเชื่อ โดยใช้สัญญาซื้อขาย หรือคำสั่งซื้อ เป็น เอกสารประกอบการขอสินเชื่อ โดยระยะเวลาชำระหนี้สูงสุดจะไม่เกิน 180 วัน

เมื่อผู้ส่งออก ได้ทำการส่งสินค้าเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้ส่งออกมีหน้าที่ต้องจัดทำ จัดหาเอกสารการส่งออกเพื่อส่ง ให้แก่ผู้ซื้อในต่างประเทศ โดยผ่านธนาคารที่ได้ให้สินเชื่อแก่ผู้ส่งออก นอกจากนี้ ผู้ส่งออกยังสามารถร้องขอให้ ธนาคารนั้นรับซื้อเอกสารการส่งออก และนำเงินบาทที่ได้จากการขายเอกสารส่งออกมาชำระหนี้ตามตั๋วสัญญา ใช้เงิน และเงินส่วนที่เหลือเป็นของผู้ส่งออก

วงเงินที่ผู้ส่งออกได้รับจากธนาคาร เป็นวงเงินหมุนเวียน หรือ Revolving Line of Credit ซึ่ง หลังจากชำระเงินกู้ที่ค้างอยู่แล้ว วงเงินนี้สามารถใช้รองรับการให้กู้ตามเอกสารการสั่งซื้อรายต่อไปได้

1.2 สินเชื่อแพ็คเกจเครดิตจากธนาคารพาณิชย์ร่วมกับธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย

เป็นสินเชื่อที่ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ให้เงินกู้ดอกเบี้ยผ่อนปรนแก่ผู้ส่งออก หรือ ผู้ผลิตสินค้าอุตสาหกรรมเพื่อส่งออกผ่านธนาคารพาณิชย์ เพื่อให้ผู้ประกอบการนำเงินไปใช้หมุนเวียน วัตถุประสงค์ของสินเชื่อแพ็คเกจเครดิต เพื่อลดต้นทุนทางการเงินให้แก่ผู้ประกอบการ โดยธนาคารเพื่อการส่งออก และนำเข้าแห่งประเทศไทย ให้กู้แก่ธนาคารพาณิชย์เป็นเงินบาทในอัตราดอกเบี้ยต่ำ โดยรวมกับเงินของธนาคาร พาณิชย์ส่วนหนึ่ง และให้กู้ต่อแก่ผู้ส่งออก ในอัตราดอกเบี้ยที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด ซึ่งต่ำกว่าอัตรา ดอกเบี้ยทั่วไปในตลาดการเงิน อายุสูงสุดของตัวเงินที่ผู้ประกอบการสามารถขอกู้ได้คือ ไม่เกิน 180 วัน และ จำนวนเงินที่เบิกแต่ละครั้งจะเบิกได้ร้อยละ 80 ของมูลค่าใน L/C หรือร้อยละ 70 ของสัญญาซื้อขาย หรือคำสั่ง ซื้อ หรือร้อยละ 60 ของมูลค่าตามใบรับจำนำสินค้า หรือใบประทวนสินค้า โดยอัตราส่วนนี้ อาจเปลี่ยนแปลงได้ ขึ้นอยู่กับความเหมาะสม

การใช้วงเงิน

ก. ผู้ประกอบการต้องติดต่อขอวงเงินแพ็คเกจเครดิต ตามหลักเกณฑ์ที่ธนาคารพาณิชย์ เป็นผู้พิจารณาอนุมัติวงเงิน และรายละเอียดของวงเงิน

ข. ผู้ประกอบการต้องขออนุมัติเป็นผู้ที่พึงเชื่อถือได้ตามระเบียบที่ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยกำหนด โดยส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องต่อไปนี้ผ่านธนาคารพาณิชย์

รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ส่งออก/ผู้ผลิตสินค้าอุตสาหกรรม

สำเนาหนังสือรับรองของสำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท กรมทะเบียนการค้ากระทรวงพาณิชย์

สำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นฉบับล่าสุด

สำเนาหนังสือรับรองตราสำคัญของบริษัท

สำเนาบัตรประจำตัวผู้เสียภาษี

สำเนาใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (รง.4) (ถ้ามี)

สำเนาบัตรส่งเสริมการลงทุน (ถ้ามี)

ค. ภายหลังจากที่ได้รับอนุมัติเรื่องวงเงินจากธนาคารพาณิชย์ และได้รับอนุมัติเป็นผู้ที่พึงเชื่อถือได้จากธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยแล้ว ผู้ประกอบการ สามารถนำเอกสารประกอบ อันได้แก่ เติเตอร์ออฟเครดิต หรือสัญญาซื้อขาย หรือคำสั่งซื้อ หรือใบรับจํานำสินค้า หรือใบประทวนสินค้ามาใช้ประกอบการเบิกเงินกู้ พร้อมทั้งออกตั๋วสัญญาใช้เงิน หรือ P/N ให้ธนาคารพาณิชย์ และธนาคารพาณิชย์ก็จะออกตั๋วสัญญาใช้เงินเพื่อขอกู้เงินส่วนหนึ่งจากธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ตามสัดส่วนที่กำหนดโดยธนาคารแห่งประเทศไทย

ง. ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย จะจ่ายเงินให้ธนาคารพาณิชย์เป็นมูลค่าตามใบ P/N ของธนาคารพาณิชย์ และรวมกับเงินอีกส่วนของธนาคารพาณิชย์เอง เพื่อให้ผู้ประกอบการนำไปจัดซื้อ จัดหาสินค้า เพื่อเตรียมการส่งออก

จ. ภายหลังจากผู้ประกอบการได้รับเงินกู้แล้ว ผู้ประกอบการมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือข้อกำหนดของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ดังต่อไปนี้

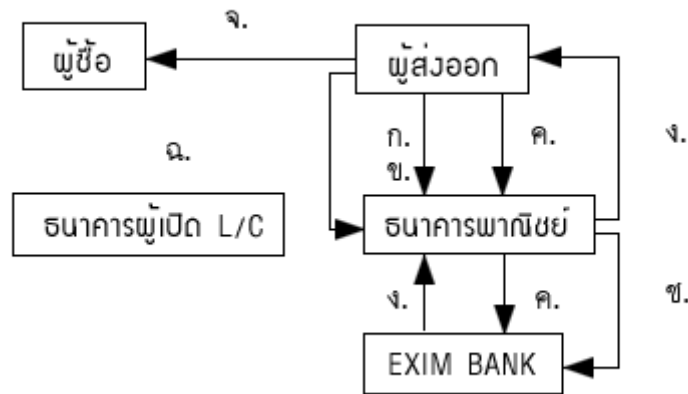
ต้องส่งรายงานการใช้จ่ายเงิน หรือ Stock List ภายใน 30 วัน นับจากวันที่ให้แก่ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย โดยผ่านธนาคารพาณิชย์ ระบุรายละเอียดการใช้จ่ายเงินตามที่ได้ออกไปตามความเป็นจริง จำนวนเงินใช้จ่ายที่ระบุในรายงานการใช้จ่ายเงินต้องไม่น้อยกว่าจำนวนเงินที่ขอกู้ ในกรณีนี้ หากผู้ประกอบการไม่จัดส่งรายงานการใช้จ่ายเงินภายใน 30 วันนับจากวันที่ ณ วันที่ 31 ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยจะเรียกคืนเงินคืนพร้อมดอกเบี้ย และคิดเบี้ยปรับทันที

ต้องดำรงไว้ หรือสามารถให้ธนาคารตรวจสอบได้ถึงปริมาณสินค้า หรือวัตถุดิบที่ได้จากการนำเงินกู้ไปจัดซื้อ และผู้ประกอบการต้องมีการจัดทำทะเบียน หรือบัญชีคุมยอดสินค้า เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของธนาคารตรวจสอบ ต้องจัดให้มีการส่งสินค้าออก และให้ได้เงินตราต่างประเทศกลับเข้ามายังประเทศไทย ภายใน 60 วัน นับจากวันที่เงินกู้ครบกำหนด กรณีการขอผ่อนผันของผู้ประกอบการ ขึ้นอยู่กับเหตุผลและดุลยพินิจของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ทั้งนี้ หากผู้ประกอบการปฏิบัติผิดระเบียบ ตามหลักเกณฑ์หรือข้อกำหนดในข้อใดข้อหนึ่งแล้ว จะต้องเสียค่าปรับในอัตราร้อยละต่อปีตามที่ได้กำหนดไว้ในขณะนั้นๆ ให้แก่ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย

ฉ. ภายหลังจากผู้ส่งออก ส่งสินค้าไปเรียบร้อยแล้ว สามารถนำเอกสารส่งออกมาขายกับธนาคารพาณิชย์ และหากธนาคารพาณิชย์รับซื้อเอกสารส่งออกแล้ว จะนำเงินที่ได้มาชำระหนี้แพ็คเกจเครดิต จำนวนเงินส่วนที่เหลือจึงจ่ายให้ผู้ส่งออก

ช. จากนั้น ธนาคารพาณิชย์จะชำระคืนเงินกู้ที่เกี่ยวกับการส่งออกรายการนี้ให้แก่ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย

แผนภูมิแสดงขั้นตอนการใช้วงเงิน

1.3 สินเชื่อแพ็คเกจเครดิตแบบผู้ตรงจากธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ซึ่งได้รับเงินสนับสนุนส่วนหนึ่งจากธนาคารแห่งประเทศไทย ผู้ประกอบการจะติดต่อขออนุมัติวงเงินสินเชื่อ และขออนุมัติเป็นผู้ที่พึงเชื่อถือได้จากธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยโดยตรง โดยผู้ประกอบการจะได้อัตราดอกเบี้ยที่ต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยทั่วไปในตลาดการเงิน ซึ่งถูกกำหนดเพดานสูงสุดไว้โดยธนาคารแห่งประเทศไทย ในอัตราเดียวกับกรณีการขอกู้แพ็คเกจเครดิตจากธนาคารพาณิชย์ ร่วมกับธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย นอกจากนี้ ผู้ประกอบการ ยังต้องมีหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ หรือข้อกำหนดเช่นเดียวกับข้อกำหนดของสินเชื่อแพ็คเกจเครดิตที่ผู้จากธนาคารพาณิชย์ ร่วมกับ ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยด้วย

สรุปข้อแตกต่างระหว่างแพ็คเกจเครดิตทั้ง 3 รูปแบบ

สินเชื่อ P/C แบบผู้จากธนาคารพาณิชย์ หรือสินเชื่อเพื่อเตรียมการส่งออก	สินเชื่อ P/C จากธนาคารพาณิชย์ ร่วมกับ ธสน.	สินเชื่อ P/C แบบผู้ตรง จาก ธสน.
1. แหล่งเงินทุนเป็นของธนาคารพาณิชย์ หรือ ธสน. เอง	1. แหล่งเงินทุนเป็นของธนาคารแห่งประเทศไทย โดยผ่าน ธสน. และของธนาคารพาณิชย์อีกส่วนหนึ่ง	1. แหล่งเงินทุนเป็นของธนาคารแห่งประเทศไทยส่วนหนึ่ง และอีกส่วนหนึ่ง เป็นของ ธสน.
2. ยื่นขอที่ธนาคารพาณิชย์ หรือ ธสน.	2. ยื่นขอโดยตรงกับธนาคารพาณิชย์	2. ยื่นขอโดยตรงกับ ธสน.
3. ไม่ต้องมีการขออนุมัติเป็นผู้ที่พึงเชื่อถือได้	3. ต้องมีการขออนุมัติเป็นผู้ที่พึงเชื่อถือได้จาก ธสน. โดยผ่านธนาคารพาณิชย์	3. ต้องมีการขออนุมัติเป็นผู้ที่พึงเชื่อถือได้จาก ธสน. โดยตรง

สินเชื่อ P/C แบบกู้จากธนาคารพาณิชย์ หรือสินเชื่อเพื่อเตรียมการส่งออก	สินเชื่อ P/C จากธนาคารพาณิชย์ ร่วมกับ ธสน.	สินเชื่อ P/C แบบกู้ตรง จาก ธสน.
4. อัตราดอกเบี้ยเป็นไปตามสถานะของตลาดการเงิน และกำหนดโดยแต่ละธนาคาร	4. อัตราดอกเบี้ยต่ำกว่าสถานะของตลาดการเงิน และกำหนดเพดานสูงสุด โดยธนาคารแห่งประเทศไทย	4. อัตราดอกเบี้ยต่ำกว่าสถานะของตลาดการเงิน และกำหนดเพดานสูงสุด โดยธนาคารแห่งประเทศไทย
5. ไม่มีกำหนดให้จัดส่งรายงานการใช้จ่ายเงิน (STOCK LIST)	5. ต้องมีการจัดส่งรายงาน การใช้จ่ายเงิน (STOCK LIST)	5. ต้องมีการจัดส่งรายงาน การใช้จ่ายเงิน (STOCK LIST)
6. ไม่ต้องมีการตรวจดูสินค้า ทะเบียน หรือ บัญชีคุมยอดสินค้า	6. ต้องมีการตรวจดูสินค้า ทะเบียน หรือบัญชีคุมยอดสินค้า	6. ต้องมีการตรวจดูสินค้า ทะเบียน หรือบัญชี คุมยอดสินค้า
7. ไม่มีการคิดเบี้ยปรับ	7. มีการคิดเบี้ยปรับ ในกรณีปฏิบัติผิดระเบียบ	7. มีการคิดเบี้ยปรับ ในกรณีปฏิบัติผิดระเบียบ

2. สินเชื่อหลังการส่งออก (Post-Export Financing หรือ Post-Shipment Financing) เป็นสินเชื่อเพื่อการส่งออกอีกประเภทหนึ่งที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างมากต่อผู้ส่งออก เพราะผู้ประกอบการส่งออก มักจะมีลูกค้าอยู่หลายราย และมีคำสั่งซื้อที่รอการส่งออกอยู่อีกจำนวนหนึ่ง หรือสินค้าคงคลังที่ส่งออกไปเรียบร้อยแล้วนั้น เป็นการขายแบบให้เครดิตการชำระเงินแก่ผู้ซื้อ เนื่องจากภาวะการแข่งขันทางการค้า หรือมีความจำเป็นที่ต้องการใช้เงินเพื่อกิจการภายในของบริษัท ทำให้ไม่สามารถที่จะรอให้ผู้ซื้อต่างประเทศชำระเงินตามเอกสารส่งออกได้

ด้วยเหตุนี้ ธนาคารพาณิชย์และธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย จึงมีบริการสินเชื่อหลังการส่งออก ซึ่งเรียกว่า "บริการรับซื้อตั๋วสินค้าออก" ไว้ให้บริการแก่ผู้ส่งออก เพื่อให้ผู้ส่งออกสามารถนำเงินไปใช้หมุนเวียนในธุรกิจได้เร็วขึ้น หลังจากที่ที่มีการจัดส่งสินค้าลงเรือถูกต้องตามเงื่อนไขแล้ว โดยประเภทของตั๋วสินค้าออก อาจเป็นประเภทตั๋วสินค้าออกที่มี L/C และไม่มี L/C และประเภทที่มีกำหนดชำระเงินทันที (Sight Bill) หรือที่มีกำหนดเวลาชำระเงิน (Usance Bill) ไม่เกิน 180 วัน

ปกติธนาคารจะรับซื้อตั๋วสินค้าออกจากผู้ส่งออกเต็มจำนวนของมูลค่าสินค้า โดยคิดเป็นดอกเบี้ยกรณีตั๋วสินค้าออกเป็น Sight Bill และคิดเป็นอัตราส่วนลดกรณีตั๋วสินค้าออกเป็น Usance Bill ตามอัตราที่แต่ละธนาคารเป็นผู้กำหนด

การให้บริการรับซื้อตั๋วสินค้าออก

ผู้ส่งออกสามารถใช้บริการได้ในลักษณะ ดังนี้

ใช้บริการรับซื้อตั๋วสินค้าออก ต่อเนื่องจากสินเชื่อแฟคกิ้งเครดิต หรือสินเชื่อเพื่อเตรียมการส่งออกทันที โดยหลังจากที่ผู้ส่งออก ส่งสินค้าลงเรือ และจัดทำ จัดหาเอกสารการส่งออกเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้ส่งออกสามารถนำเอกสารการส่งออกมาขายต่อธนาคารที่ผู้ส่งออกมีภาระหนี้สินเชื่อแฟคกิ้งเครดิต เพื่อนำเงินจากการขายตั๋วสินค้าออกชำระหนี้แฟคกิ้งเครดิต และจำนวนเงินที่เหลือเข้าบัญชีให้ผู้ส่งออก จากนั้น ธนาคารก็จะส่งเอกสารการส่งออกไปเรียกเก็บเงินจากผู้ซื้อ และเมื่อได้รับการชำระเงินเข้ามายังธนาคาร ธนาคารก็จะทำการตัดภาระกับมูลค่าที่ธนาคารรับซื้อตั๋วสินค้าออกไว้พร้อมดอกเบี้ย (ถ้ามี)

กรณีผู้ส่งออก ไม่ได้ใช้บริการต่อเนื่องจากสินเชื่อแพ็คเกจเครดิต หรือสินเชื่อเพื่อเตรียมการส่งออก แต่ต้องการใช้บริการรับซื้อตัวสินค้าออกจากธนาคารผู้ส่งออก สามารถนำตัวสินค้าออกมาขายกับธนาคารได้ เช่นเดียวกัน โดย

2.1 กรณีตัวสินค้าออกที่มี L/C ผู้ส่งออกสามารถนำตัวมาขาย หรือขายลดต่อธนาคารได้ทันที โดยมีปัจจัยด้านความเสี่ยงที่ธนาคารใช้พิจารณาในการรับซื้อตัวสินค้าออกจากผู้ส่งออก ดังนี้

Country Risk ความเสี่ยงจากประเทศผู้เปิด L/C โดยพิจารณาจาก ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ การเงิน สังคม และการเมือง

Bank Risk ความเสี่ยงจากธนาคารผู้เปิด L/C โดยพิจารณาจากฐานะการเงิน ผลการดำเนินงาน ผู้บริหาร ธนาคารและอื่นๆ

Documentary Risk ความเสี่ยงจากเอกสารการส่งออก โดยพิจารณาว่า เอกสารการส่งออกมีความผิดพลาด หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขของ L/C

Exporter Risk ความเสี่ยงจากผู้ส่งออก โดยพิจารณาฐานะของบริษัท ผลการดำเนินงาน ความน่าเชื่อถือของผู้บริหาร เครดิตด้านการเงิน ความสัมพันธ์ หรือการติดต่อด้านธุรกิจกับธนาคาร และอื่นๆ

โดยปัจจัยข้างต้นนี้ หากธนาคารพิจารณาแล้วเห็นว่าพออนุมัติความเสี่ยงได้ ธนาคารก็จะรับซื้อตัวสินค้าออกจากผู้ส่งออกได้ โดยไม่ต้องมีการติดต่อบริษัทผู้รับซื้อตัวสินค้าออกจากรายการ

2.2 สำหรับกรณีตัวสินค้าออกที่เป็นประเภทส่งเอกสารไปเรียกเก็บโดยไม่มี L/C เช่น D/P หรือ D/A หากผู้ส่งออกต้องการให้ธนาคารรับซื้อตัวสินค้าออก ผู้ส่งออกต้องติดต่อบริษัทผู้รับซื้อตัวสินค้าออกจากรายการให้เรียบร้อยก่อน ธนาคารจึงจะพิจารณาการรับซื้อตัวสินค้าออกนั้นๆ นอกจากนี้ ยังมีสินเชื่ออีกประเภทหนึ่งที่ให้ธนาคารให้บริการแก่ผู้ส่งออก นั่นก็คือ

บริการการรับซื้อเงินตราต่างประเทศล่วงหน้า (Forward Bought) เป็นบริการที่ผู้ส่งออกประสงค์จะให้ธนาคารรับซื้อเงินตราต่างประเทศล่วงหน้าจากผู้ส่งออก โดยตกลงอัตราแลกเปลี่ยนกันก่อน แต่การส่งมอบเงินตราต่างประเทศ ตลอดจนการชำระเงินจะกระทำกันในเวลาหนึ่งเวลาใดในอนาคตตามแต่ข้อตกลงในสัญญา

โดยทั่วไป ธนาคารจะให้บริการการรับซื้อเงินตราต่างประเทศล่วงหน้าในรูปแบบของการให้สินเชื่อ ซึ่งการรับซื้อเงินตราต่างประเทศล่วงหน้าของธนาคารนี้ ธนาคารจะกระทำตามคำร้องขอของผู้ส่งออก ซึ่งผู้ส่งออกอาจจะร้องขอให้ธนาคารรับซื้อเงินตราต่างประเทศ ก่อนที่จะมีการส่งสินค้าออก หรือหลังจากที่มีการส่งสินค้าออกไปแล้ว แต่รอการจ่ายเงินอยู่ก็ได้

โดยปกติ ธนาคารจะใช้อัตราแลกเปลี่ยนประจำวันด้านธนาคารรับซื้อ หรือ **Buying Rate** เป็นอัตราแลกเปลี่ยนอ้างอิง โดยอาจจะมีส่วนบวกเพิ่ม ที่เรียกว่า **Premium** บวกเข้ากับอัตราแลกเปลี่ยนอ้างอิง หรืออาจมีส่วนลดที่เรียกว่า **Discount** หักออกจากอัตราแลกเปลี่ยนอ้างอิงได้ ดังตัวอย่าง

วัตถุประสงค์ของการให้ธนาคารรับซื้อเงินตราต่างประเทศล่วงหน้า ก็คือ

เพื่อป้องกันความเสี่ยง อันเกิดจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน โดยกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนที่แน่นอนไว้ล่วงหน้า

เพื่อผู้ส่งออกสามารถรับรู้รายได้แน่นอนว่า การส่งสินค้าออกครั้งนี้ จะมีกำไรมากน้อยเพียงใด เพราะหากอัตราแลกเปลี่ยนมีความผันผวนมาก อาจส่งผลให้ผู้ส่งออกเกิดการขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนในการส่งออกครั้งนี้ได้

ที่มา: บทความเรื่อง "สินเชื่อเพื่อการส่งออก" โดย ส่วนเทคโนโลยีฝึกอบรม สถาบันฝึกอบรมการค้าระหว่างประเทศ กรมส่งเสริมการส่งออก